

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXVIII. De Vitijs Linguæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

pulsu Spiritûs Sancti, atque in Virtute & Potestate
 DEI) *eicio demonia, igitur pervenit in vos Regnum DEI.*
 nempe Adventu meo appropinquavit Regnum Cœ-
 lorum) *Aut quomodo potest quisquam intrare in domum*
fortis, & vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem?
Et tunc domum illius diripiet. Nempe nisi Ego ipso Beel-
 zebub fortior essem, & ipsi omnem se opponendi mi-
 hi vim eriperem, ac ligarem, non possem illum ar-
 mis suis, & domo sua spoliare. Ecce! quemadmo-
 dum Christus Diabolum armis suis ad nocendum ho-
 ilem mini, omni scilicet potestate, & ipsa simul possessio-
 cogine privavit: sic etiam executus jam est, quod dixit
 nra) *pud Joannem c. 12. v. 21. Nunc Princeps huius mundi*
reijcietur foras. Quam ergo esses reprehensione di-
 gnus, si te ab hoste jam alligato, & armis privato per
 confidentiam vinci amplius patereris? Magnâ igitur Fi-
 dem lucia & Animo resiste Diaboli tentationibus: nisi e-
 as nocuum tu ipse alligatum solveris, & inermem contra te
 , & armaveris, præbendo ipsi occasionem & vires per li-
 eorum certatem, & dissolutionem sensuum, ac passionum,
 em ab contemptum periculorum, per neglectum medio-
 firmum usum, facile hostem vinces, & statione pelles,
 ant, magnâque Meritorum, & Virtutum Spolia repor-
 tantorabis.

MEDITATIO CCLXVIII.

De Vitijs Lingua.

Matth. 12. v. 34.

UNCTUM I. Occasione illius blasphemix in Spi-
 ritum Sanctum, quâ ejectionem dæmonij, cum
 esset

esset opus Divinæ Misericordiæ, adeoque Spiritus DEI (ut Christus apud Matth. c. 12. v. 28. inquit) facta fuisset, Judæi tamen opus Principis dæmonum appellaverant, Christus de maledicentia linguæ venenatæ, & invidiæ, eos reprehendens, dixit: *Agencies viperarum* (qua appellatione etiam usus est Joannes Baptista apud Matth. c. 3. v. 7.) *Quomodo testis bona loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim cordis os loquitur. Bonus homo de bono thesauro profert bona, malus homo de malo thesauro profert mala.* Tu ergo, si vultis haberi vis apud homines, talia loquaris. Si vultis haberi homo Religiosus, Divino Cultui addictus, qualem vestis tua designat, de DEO & rebus Divinis tam cum domesticis, quam cum externis instituas sermonem. Si nolis haberi homo vanus, querulus, invidus, rerum tuarum jactator, & amator propriæ laudis, detractor alienæ &c, etiam à sermonibus hujuscemodi abstineas, memor illius sententiæ S. Iacobi 1. v. 26. *Si quis autem putat, se Religiosum esse, refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, huius non est Religio.*

PUNCT. II. *Dico autem vobis, quoniam omnium otiosum* (quod scilicet non ordinatur ad finem honestum & laudabilem, etiamsi aliter non sit malum) *Quod locuti fuerint homines, reddent rationem in die Iudicij.* Matth. v. 36. Hac comminatione iudicij vindictam fumentis etiam de verbis otiosis, periculum à minori ad majus ostendit Christus, quibus dæis gravitatem & magnitudinem supplicij, quibus mala maligna plectentur; simulque ad perfectam Custodiam linguæ impellit, quam S. David vehementer DEO rogavit Ps. 140. v. 3. *Pone Domine custodiam*

meo: & ostium circumstantia labijs meis. Ostium circumstantiæ, quo os occludendum est, sit Consideratio omnium circumstantiarum, loci, temporis, personarum audientium, finis, effectus secuturi, an deceat, & an expediat hæc dicere. De tali custode linguæ suæ inquit S. Jacobus c. 3. v. 2. *Si quis verbo non offendit, hic Perfectus est vir, potest enim freno circumducere totum corpus.*

PUNCT. III. Concludit Christus adhortationem suam his verbis: *Ex verbis enim tuis justificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis.* Quantum malum, vel quantum bonum à lingua nobis provenit, & quantâ diligentiam est à nobis custodienda! Considera iterum, quid S. Jacobus de hoc scribat. c. 3. v. 5. *Lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantum ignis quàm magnam sylvam incendit! Et lingua ignis est, & universitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflammat rotam civitatis nostræ, inflammata à Gehenna.* Sensus horum verborum est; quod lingua quidem secundum speciem modicum membrum sit, attamen valde magna sive bona, sive mala efficiat & super communem magnitudinem extollat. Sicut modicus ignis magnam sylvam incendit; sic modica lingua, & pauca verba ingens sæpe incendium pariunt: hinc etiam propter multitudinem malorum, quæ ex illa oriuntur, dici potest universitas iniquitatis. Et quamvis sit solummodo membrum corporis, ejus tamen abusus toti corpori, & toti homini maculam & notam nigram inurit, ac dedecorat; itaque totum vitæ nostræ decursum vitiorum flammis succendit, veluti si à Gehennâ ipsâ prior succensa esset. Pergit S. Jacobus

130 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum*
cobus in cit. Ep. *Omnis natura bestiarum, & volucrum*
& serpentum, & caterorum domantur, & domita sunt
Natura humana: linguam autem nullus hominum domare
potest (scilicet sine speciali DEI Auxilio, & sine con-
nuo eandem domandi studio, sine quo citò ad natu-
ram redit) Inquietum malum, plena veneno mortifero
cilè enim per illam peccatur mortaliter, præsertim
detractione famæ, à qua specialiter Religiosi sibi
veant) In ipsa benedicimus DEVM & Patrem, & in
maledicimus homines, qui ad similitudinem DEI facti
Ex ipso ore procedit Benedictio & maledictio. Ecce con-
mationem verborum Christi! Quantâ igitur curâ
guæ moderandum est!

MEDITATIO CCLXIX.

De Cavendo Relapsu.

LUC. 11. v. 24. MATTH. 12. v. 43.

PUNCTUM I. Post responsionem ad blasphemiam
assertionem Phariseorum, quòd Christus in Be-
zebut eijciat dæmones, & post reprehensionem maledicentiarum Scribarum ac Phariseorum, occasio
ejecti dæmonis ex corpore energumeni, transit Christus ad ejectionem dæmonis ex Anima hominis
Gratiam justificati, & hortatur ad perseverantiam, dicens
LUC. 11. v. 24. *Cum immundus Spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem, & non inveni-
ens, dicit: revertar in domum meam; unde exivi. Et cum venerit, invenit eam scopis mundatam, & ornatam. Apud Matthæum additur etiam: vacantem. Quibus verbis indicatur, quòd Diabolus ex Anima pulsus, velut in loca inaquosa*